

Sbírka Junowicz v Náprstkově muzeu: otázka provenience, 1. část¹

Helena Heroldová

1 Předložená práce vznikla za finanční podpory Ministerstva kultury v rámci institucionálního financování dlouhodobého koncepčního rozvoje výzkumné organizace Národní muzeum (DKRVO 2019–2023/19.I.b. 00023272).

2 HEROLDOVÁ, Helena. Stříbrná a modrá. Šperky z Číny v Náprstkově muzeu. Praha: Národní muzeum, 2021. **3** Inv. č. 17032 (plaketa s dekorem draka), viz Obr.1.

4 Původní myšlenkou exilové vlády ve Velké Británii v době druhé světové války bylo, jak se po ukončení války vypořádat s válečnými provinilci. Tyto myšlenky posléze konkretizoval Košický vládní program a další legislativní normy jako dekrety prezidenta republiky a jejich prováděcí předpisy. Ty představovaly právní rámec pro vysídlení obyvatel německé národnosti, který probíhal po ukončení války a dále v roce 1946. Odsun však přinesl otázku, jak se vypořádat s majetkem, který zde odsunutí bývalí obyvatelé zanechali, ať již to byly polnosti, obydlí a nemovitý majetek. Vybavení sídel a domů bylo proto tak zvané zajišťováno a následně převáděno do muzeí a galerií, nebo řízeně rozprodáváno.

Tzv. Benešovy dekrety, viz Dekret č. 121/1945 Sb. Dekret prezidenta republiky o konfiskaci a urychleném rozdělení zemědělského majetku Němců, Maďarů, jakož i zrádců a nepřátel českého a slovenského národa, Dekret č. 108/1945 Sb.

Dekret prezidenta republiky o konfiskaci nepřátelského majetku a Fondech národní obnovy.

O problematice konfiskátů viz BAKEŠ, Martin, ČISAŘOVÁ,

Mgr. Bc. Helena Heroldová, Ph.D.
Náprstkovo muzeum
asijských, afrických
a amerických kultur
Národní muzeum
helena.heroldova@nm.cz

The Junowicz Collection in the Náprstek Museum: the Problem of Provenance. Part 1.

Abstract: This case study deals with the confiscated property from China belonging to the Junowicz family in Teplice in 1946. Roman Junowicz was a naval officer who served in China during the Boxer Uprising of 1899–1901. The first part is dealing with confiscated property history and with the Junowicz family.

Keywords: WW2 confiscated properties, Austro-Hungarian navy, China, Náprstek Museum

Koncem čtyřicátých a na počátku padesátých let minulého století do Náprstkova muzea přešla řada sbírek pocházejících z majetků konfiskovaných po druhé světové válce. Jednalo se o předválečné soukromé sbírky, které byly zajišťovány na základě dekretů prezidenta Beneše a přerozdělovány do muzeí a nově vznikajících institucí památkové péče. Konfiskovány byly sbírky nejrůznějšího sběratelského původu a sbírkové a estetické kvality.

Během zpracování monografie o špercích z Číny² a výzkumu jejich provenience autorku zaujala plaketa ve tvaru draka, která vynikala mezi ostatními předměty v čínském fondu kvalitou materiálu a zpracováním, což vybízelo k úvahám o jejím stáří a původu.³ Plaketa je zhotovená z nefritu, který je tradičně v Číně považován za nejcennější materiál, a její vzhled, výzdoba a opracování vedly k otázkám, zda nebyla vyrobena již v době čínského starověku, nebo zda se nejedná o pozdější kopii z 19. století. Otázka provenience se proto jevila jako důležitý krok ve výzkumu stáří a původu předmětu. Podobné archeologické nálezy totiž nepatřily k obvyklým artefaktům, které by vyhledával evropský zájemce o mimoevropské kultury na konci 19. a počátku 20. století, jejichž sbírky jsou nyní uloženy v Náprstkově muzeu. Nejednalo se o předmět, kterým by bylo možné se chlubit nebo jej vystavit, a ocenit jej mohl jen znalec čínské kultury.

Prvotní archivní průzkum týkající se zmíněné plakety ukázal, že patřila ke konfiskovanému majetku,⁴ který přišel do Náprstkova muzea krátce po druhé světové válce. Jak postupoval výzkum věnovaný původu dalších předmětů pocházejících z tohoto zdroje, začal se vyjevovat příběh, který vedl od počátečního pátrání po původních majitelích až k problematice válečného lupu, a od poválečného Československa až na Dálný východ a ke konci poslední čínské dynastie více jak padesát let před tím, než tato sbírka vstoupila do Náprstkova muzea. Rozsah tématu vedl k tomu, že studie, která na tomto základě vznikla, byla rozdělena na dvě části. První je věnována převodu konfiskátu do Náprstkova muzea a osobě původního majitele a druhá problematice možného původu předmětů v této sbírce. Plaketa s drakem se ukázala být součástí konfiskátu rodiny Junowiczových z roku 1946. 8. srpna 1946 byli pracovníci Náprstkova muzea upozorněni Místní správní komisí na byt ve Vrchlického ulici č. 6 v Teplicích-Šanově, kde se měl nacházet „krásný nábytek bohatě vyřezávaný v čínském slohu, pravděpodobně originál“.⁵ Jako původní majitel byl uveden jistý Junovitsch⁶, který měl být korvetním kapitánem na rakouské válečné lodi Tegetthoff, což byla jedna z významných lodí účastnicích se bojů za první světové války. Nábytek měl přivést ze svých cest. 10. srpna byli pracovníci Náprstkova

muzea všeobecného národopisu vyzváni k prohlídce předmětů a k jejich převzetí do prozatímní úschovy v Praze.⁷ 23. listopadu správa sbírek Náprstkova muzea požádala Okresní národní výbor v Teplicích-Šanově o provedení konfiskátu zařízení, neboť při prohlídce bytu bylo zjištěno, že některé kusy nábytku, porcelánu atd. „představují význačné ukázky starého čínského umění a že jest proto nutno zajistit je v zájmu celonárodním“.⁸ K tomuto dopisu byl přiložen seznam předmětů. V lednu 1947 Náprstkovo muzeum administrativně převzalo celkem 128 předmětů, které se v bytě nacházely.⁹ Strojopisný *Seznam* na šesti listech papíru z 21. ledna 1947 představoval soupis majetku, který byl v teplickém bytě zajištěn.¹⁰ *Seznam* obsahuje 128 číslovaných položek a jednu nečíslovanou položku, přičemž některé položky obsahují více předmětů. Součtem se jednalo o 244 předmětů. Strojopisná kopie *Seznamu* obsahuje i další, později provedené záznamy, které vypovídají o pohybu sbírky v následujících letech. Razítko s datem 1950 vypovídá o první kontrole sbírky v Náprstkově muzeu, kdy bylo identifikováno 238 předmětů. Rukopisně jsou připsána inventární čísla, která předměty dostaly, a rukou jsou též zaznamenána data skartací, což znamená deakcesi předmětů, která se odehrávala zejména v šedesátých letech 20. století.¹¹ Jednalo se o 49 předmětů, které byly skartovány v letech 1960 až 1965 a v roce 1969. Ve fondu, který vychází z této sbírky, zůstalo tedy v dnešní době 131 inventárních čísel.

Předměty byly uloženy do beden k přesunu až v červnu 1947. Předměty v seznamech obsahu beden jsou uvedeny podle pořadových čísel původního *Seznamu*,

avšak nikoli v původním pořadí, ale s ohledem na materiál. Bedna č. 73 obsahovala 102 předmětů, především čínský a japonský porcelán. Popisy předmětů byly stručné, neboť sloužily k prosté identifikaci během balení a pozdějšího vybalení. Provenience až na několik výjimek uvedena nebyla.¹² V bedně č. 74 bylo 90 předmětů, a to především kovové předměty, ale i řezby v kameni a čínské vějíře. Popisy již v některých případech uváděly region původu („perská miska“, „sev. Afrika“). Popisy také již více vypovídaly o předmětech, neboť uváděly materiál a stručnou charakteristiku, („náramek Jade“, „malá socha Buddha“), avšak stručný vizuální popis mohl vzhledem k charakteru materiálu a zpracování – cloisonné, řezba, smalt, tepaný povrch – vyhotovit i poučný laik.¹³ Poslední bedna obsahovala 47 předmětů. Jednalo se hlavně o textil a alba nebo knihy, případně o jejich soubory („1 convolut čínských dřevorytů v dřevěných deskách“). Zabalen bylo také 26 nebo 27 dřevěných, avšak poškozených podstavců, zřejmě tradičních vyřezávaných podstavců pod porcelánové vázy.¹⁴ Další předávací protokoly svědčí o tom, že nábytek, jak se o něm píše v původní korespondenci, byl balen samostatně.¹⁵ Potvrzení z 20. ledna 1947 hovoří o bohatě řezaném křesle, křesílkách, židli s opěradlem, bronzovém vykuřovadle, asi 40 cm vysoké soše Buddha¹⁶ a o „čínském stříbrníku“.¹⁷ Zabalen byl také čtyřdílný čínský paraván¹⁸ a tři velké „čínské rytiny zarámované“ o velikosti 50 x 87 cm.¹⁹ Tyto předměty však neprošly kontrolou v roce 1950, a ani nedostaly inventární číslo. Podle těchto seznamů by se mohlo zdát, že se jedná o sice rozsahem větší, avšak celkem obvyklou sbírku předmětů, které

Jitka a UHLÍKOVÁ, Kristina. *Osudy konfiskátů. Výzkum provenience a problematika přesunu kulturního majetku v Československu na základě prezidentských dekretů*. Praha: Artefactum: 2020. UHLÍKOVÁ, Kristina (ed.). *Konfiskované osudy. Umělecké památky z německého majetku získaného československým státem a jejich severočestí majitelé*. Praha: Artefactum, 2019.

5 Náprstkovo muzeum, dokumentace původců sbírek, složka Junowitzová, dopis Místní správní komise Teplice-Šanov Náprstkovu muzeu, 10. 8. 1946. Dokumenty z této složky uváděny dále jako „Junowitzová“.

6 Ve fondu „Junowitzová“ v dokumentaci původců sbírek v Náprstkově muzeu se jeho jméno objevuje ve variantách Junovicz, Junovitsch, Junowitz. Dále používám psaní Roman Junowicz. K otázce ortografie jména viz dále v textu a v Příloze 2.

7 „Junowitzová“, dopis Náprstkova muzea Fondu národní obnovy: Uvolnění muzejních předmětů cizího národopisu z bývalého majetku Němky Elsy Junowitzové, 13. 12. 1946. Tento dokument se odvolává na výzvu z 10. 8. 1946.

8 „Junowitzová“, dopis Náprstkova muzea Okresnímu národnímu výboru v Teplicích-Šanově: „Převzetí čínského nábytku z bývalého majetku Elsy Janowitzové (sic!) Teplice-Šanov, Vrchlického ulice č. 6, 23. 11. 1946“.

9 „Junowitzová“, potvrzení o převzetí předmětů, 20. 1. 1947. Předměty byly převzaty z bytu p.š.t.strm Františka Pelca. Byly zabaleny do beden v červnu 1947.

10 „Junowitzová“, *Seznam předmětů*, z 21. 1. 1947. Dále uváděn jako *Seznam*.

11 Dle předchozího výzkumu historie čínského fondu v Náprstkově muzeu byly skartovány především předměty, které byly v dané době chápány tak, že svým charakterem neodpovídají zaměření Náprstkova muzea. Například bylo takto skartováno

přibližně deset procent sbírky z Číny z let 1886–1888 námořního komisaře Václava Stejskala (1851–1934), neboť se jednalo o tzv. historické suvenýry, které nebyly v době skartace považovány za sbírkově hodnotné.

12 „Junowitzová“, Bedna č. 73, baleno 10. června 1947.

13 „Junowitzová“, Bedna č. 74, baleno 10. června 1947.

14 „Junowitzová“, Bedna č. 75, baleno 13. června 1947. Celkový počet předmětů přepsán na 46 ks.

15 „Junowitzová“, dopis Náprstkova muzea Fondu národní obnovy: Uvolnění muzejních předmětů cizího národopisu z bývalého majetku Někmy Elsy Junowitzové, 13. 12. 1946.

„Junowitzová“, „Seznam předmětů po bývalém majiteli, německém příslušníkovi Junovitschovi“, strojopis, nedatováno.

„Junowitzová“, Osidlovací úřad – Fond národní obnovy Náprstkova muzeu: převzetí předmětů do úschovy, 16. 12. 1946.

16 „Junowitzová“, Náprstkovo muzeum: potvrzení a základě svolení Fondu Národní obnovy o převzetí předmětů z bytu p.št.strm. Pelca Františka, 20. 1. 1947.

17 „Junowitzová“, potvrzení o převzetí klíčů od dvou skříní a stříbrníku, 21. 1. 1947.

18 „Junowitzová“, Balík č. 79, baleno 13. června 1947.

19 „Junowitzová“, Balík č. 80, baleno 13. června 1947.

20 Jméno Roman Junowicz se neobjevuje v katalogu Vojenského archivu (Kriegsarchiv), Rakouského státního archivu (Österreichisches Staatsarchiv) ve Vídni.

21 Poděkování patří sl. Marion Devigne (University of Aberdeen), díky jejíž heuristické činnosti bylo možné uceleně zpracovat životopis Romana Junowicze, jeho manželky, obou rodin, potomků a dalších příbuzenských linií.

22 Schematismy byly vydávány jednou nebo vícekrát do roka. Jednotlivá vydání jsou uvedena „až do“ (bis) data platnosti. Například datum

se dovážely a prodávaly na evropském trhu a které zdobily nejen aristokratická sídla, ale i ne jeden středostavovský příbytek. Bližší pohled však ukazuje, že mezi předměty se nacházejí neobvyklé drobnosti, jako již zmíněná plaketa ve tvaru draka a další předměty z nefritu, u nichž se lze jen dohadovat, nakolik si byl jejich původní vlastník vědom jejich kulturní a umělecké hodnoty. Jednalo se o předměty nenápadného vzhledu, které se na rozdíl od nábytku a porcelánových váz jen těžko mohly vystavit na odív či dokonce používat. Nešlo ani o předměty, které by mohly být darované jako exotický dárek. S otázkou, jaká byla původní historie akvizice těchto předmětů, se dostáváme k osobě a působení kapitána Romana Junowicze, jemuž sbírka patřila. Výzkum se zaměřil na informace o kapitánu Junowiczovi, který působil na válečné lodi Tegetthoff. První zjištění nebyla nikterak optimistická.²⁰ Postupně se však začala objevovat řada archivních zdrojů, díky nimž bylo možné zrekonstruovat jeho námořní kariéru i osobní život.²¹ Zásadními zdroji byly tak zvané „schematismy“, vojenské ročenky, které zaznamenávaly pozice důstojnického sboru rakousko-uherského vojska a námořnictva.²² Díky ročenkám *Personalverordnungsblatt für die K.u.K. Kriegsmarine*, dále *Rangs- und Eintheilungs-Liste der K. und K. Kriegsmarine*, a *Schematismus für das kaiserliche und königliche Heer und für die kaiserliche und königliche Kriegsmarine* se podařilo zrekonstruovat průběh kariéry Romana Junowicze od roku 1892 až po rok 1918.²³ Autorku zejména zajímalo, zda Roman Junowicz jako námořník pobýval na Dálném východě, kde se mohl seznámit s čínskou kulturou, či dokonce některé sbírkové předměty získat.

Roman Junowicz byl v materiálech rakousko-uherského námořnictva uváděn od roku 1892 jako *Seeaspirant*.²⁴ Od roku 1898 byl již uveden jako praporčík bitevní lodě (*Linienschiff-Fährriech*) a tuto hodnost zaujímal až do roku 1904.²⁵ Posléze byl povýšen na *Linienschiffsleutnant* druhé a první třídy. V roce 1912 sloužil na slavné bitevní lodi Tegetthoff a v době první

světové války působil na torpédoborci Csikós.²⁶ Povýšení na korvetního kapitána následovalo v roce 1914. V roce 1918 se stal fregatním kapitánem.²⁷ Za svoji službu obdržel několik medailí. První ocenění přišlo v roce 1901, v době, kdy působil v Číně.²⁸ V roce 1909 obdržel Vojenský jubilejní kříž, který získali všichni příslušníci vojska a námořnictva po dvou letech služby. V roce 1910 získal první vyznamenání za zásluhy Signum Laudis a posléze v době první světové války následovaly další stupně tohoto řádu, které se udělovaly ve válečných časech.²⁹ Na konci první světové války obdržel Karlův vojenský kříž, jehož nositelé se účastnili přímé bitvy.

Vojenské ročenky představovaly též nepřímý zdroj informací, z nichž bylo možné odvodit jeho osobní život, zejména období, kdy se rozhodl založit rodinu. Bližší údaje pak představovala vzpomínka otištěná roku 1933 po jeho tragickém úmrtí, která shrnovala jeho kariéru i osobní úspěchy.³⁰ Roman Junowicz se narodil 5. října 1875 v městě Černovice/Černivci, německy Czernowitz, které se nachází na dnešní Ukrajině blízko hranic s Rumunskem a Moldávií. Toto město bylo centrem regionu Bukovina a tradičně vynikalo bohatým etnickým složením obyvatelstva, četnými kulturními vlivy a též působením německy mluvící komunity.

Během několika let, kdy zakládal rodinu, byl Roman Junowicz převelen do Puly, istrijského přístavu a hlavního střediska rakousko-uherského námořnictva. Po návratu z čínské expedice pobýval v srpnu roku 1903 v Karlových Varech,³¹ kde se snad léčil z následků kruté zimy v Pekingu v prosinci roku 1900.³² 18. listopadu 1905 se zasnoubil s Elsou Grohmannovou,³³ kterou si vzal 23. dubna 1906 v římskokatolické farnosti v Teplicích.³⁴ Elsa byla jednou ze dvou dcer Martina Grohmana (1840–1914).³⁵ Martin a jeho bratr Theodor (1844–1919) podnikali v textilním a posléze v uhelném průmyslu na Českolipsku a na Teplickou, Mostecku a Chomutovsku.³⁶ Vlastnili též zámek Benešov nad Ploučnicí.³⁷

V dubnu 1908 se objevil v *Prager Tagblatt* inzerát, v němž rodina Junowiczových

žijící v Teplicích hledala mladou ženu k péči o dítě.³⁸ Snad se jednalo o první dítě manželů, holčičku, které mohl být v té době jeden rok. V dalším roce se 5. července narodila dcera Renata, která se později objevuje v korespondenci Náprstkova muzea v souvislosti s konfiskací majetku rodiny. Manželům se narodil ještě v roce 1917 syn.³⁹ S koncem první světové války a rozpadem Rakousko-Uherska se námořní důstojníci rakousko-uherského námořnictva přesouvali do obchodního loďstva nástupnických států. Roman Junowicz, kterému bylo lehce přes čtyřicet let, se však rozhodl působit na poli stavebnictví jako majitel cihelny a též v uhelném průmyslu, podobně jako úspěšně podnikali členové rodiny jeho manželky.⁴⁰ Roman zemřel na anginu pectoris 21. srpna 1933 a byl pochován v Záhřebu. Smrt jej zastihla během cesty autem při návratu z Istrijského poloostrova, kde s rodinou trávil každoročně letní měsíce.⁴¹

Otec Romana Junowicze, dr. Rudolf Junowicz působil jako středoškolský profesor přírodních věd a ředitel školy⁴² v řadě měst s německy mluvícím obyvatelstvem na dnešní Ukrajině, v Rumunsku a Chorvatsku. Byl řádným členem vědeckého spolku „Naturhistorische Gesellschaft Lotos“⁴³ v Praze. Snad od svého dědečka získala lásku k přírodním vědám Renata Junowiczová, která spolu s manželem Walterem (Franzem) Kocholaty,⁴⁴ za něhož se provdala v USA, působila úspěšně v oboru biochemie.⁴⁵ Paní Renata zemřela v Kentucky roku 1999.⁴⁶

Roman Junowicz sice nepocházel z bohaté podnikatelské rodiny jako jeho manželka Elsa, jeho otec jako učitel a ředitel střední školy však představoval intelektuální elitu a mladý Roman byl v době sňatku nadějným námořním důstojníkem se zkušeností z dálné Číny, za níž byl i dekorován medailí. Obě rodiny tak v sobě spojovaly smysl pro obchod, vojenskou disciplínu a řád,⁴⁷ ale i pedagogického a vědeckého ducha,⁴⁸ což se projevilo v další generaci u dcery Renaty. Obě rodiny byly spjaté s širším geografickým regionem na východě a jihovýchodě Rakousko-Uherska. Rodina Elsy měla obchodní

a společenské zájmy v českých zemích, zatímco rodina Romana působila v dnešním Chorvatsku, Bukovině, na Ukrajině, ale též v Rakousku. Bylo možné považovat je za *Gottschee*,⁴⁹ což bylo německé označení historického, německy mluvícího regionu v dnešním Slovinsku. Tento původ vedl k pozdějším protichůdným či nejasným informacím v archivních materiálech ohledně národnosti Romana Junowicze a jeho rodiny a o jejich možném německém, jugoslávském, kočevském, dokonce i polském, ale snad i židovském původu.⁵⁰ Jisté však je, že širší rodina, z níž Roman Junowicz pocházel, se pohybovala v geografickém a kulturním prostoru střední, východní a jihovýchodní Evropy v období konce Rakousko-Uherska a v počátcích nástupnických států po první světové válce a dále v době druhé světové války. Po smrti Romana Junowicze cesty vdovy Elsy a dcery Renaty mířily až do Spojených států amerických, kde se paní Renata usadila⁵¹ a odkud se snažila získat zpět konfiskované předměty.⁵²

V roce 1946, kdy probíhala konfiskace majetku rodiny Junowiczových, v teplickém bytě pobývala paní Elsa s dcerou Renatou, přičemž „Bytové zařízení jest však výhradně majetkem Němky Elsy Junowitzové“.⁵³ Elsa i Renata se snažily konfiskování předmětů předejít a později ho zpochybnit. Konfiskace majetku byla provedena 19. července 1946, bylo však podáno odvolání, které bylo zamítnuto 22. října 1946, a konfiskát nabytí právní moci 7. listopadu 1946,⁵⁴ neboť předměty „představují význačné ukázky starého čínského umění a že jest proto nutno zajistit je v zájmu celonárodním a zabránit případné snaze jich odvezení do ciziny“.⁵⁵ Předměty z Junowiczovy sbírky byly tak převezeny do Náprstkova muzea a staly se součástí čínského fondu. Některé artefakty, které snad k ní původně patřily a které si možná paní Elsa a Renata odvezly s sebou do USA, si však našly cestu i tam a staly se součástí trhu se starožitnostmi. V roce 2008 byla v aukci domu Christie's prodána hedvábná vyšíváná pokrývka na sedadlo, datovaná do období 1736 až 1820, ze sbírky významné sběratelky čínského

„Bis November 1893“ označuje data od předchozího schematismu do listopadu 1893. Viz Příloha 2.

23 *Personalverordnungsblatt für die K.u.K Kriegsmarine* [online]. [cit. 23. 6. 2021]. Dostupné z: <https://kramerius.army.cz>.

Rangs- und Eintheilungs-Liste der K. und K. Kriegsmarine [online]. [cit. 20. 8. 2022].

Dostupné z: https://library.hungaricana.hu/en/view/RangUndEinteilungslisteMarine_1899-11-15/?pg=0&layout=l.

Schematismus für das kaiserliche und königliche Heer und für die kaiserliche und königliche Kriegsmarine [online]. [cit. 20. 8. 2022].

Dostupné z: <https://www.digitalniknihovna.cz/dsmo/periodical/uuid:609693b0-d13f-11df-9b9b-000d606f5dc6>.

Viz Příloha 2.

24 Námořnickou kariéru nastoupil 1. října 1892 po absolvování „Realschulmatura“. *Österreichische Wehrzeitung*, 3. 11. 1933, s. 6 [online]. [cit. 15. 8. 2022]. Dostupné z: <https://anno.onb.ac.at/cgi-content/anno?apm=0&aid=daz>.

25 Nízká vojenská hodnost, výše než kadet, tedy absolvent vojenské školy.

26 SOKOL, Hans Hugo. *Österreich-Ungarns Seekrieg 1914–18*. *Almanthea*, 1933, s. 618, 65, 81.

Torpédoborec Csikos byl spuštěn roku 1909 a rozebrán roku 1920. *SMS Csikos* [online]. [cit. 2. 7. 2022].

Dostupné z: [http://www.dreadnoughtproject.org/tfs/index.php/S.M.S._Csikos_\(1909\)](http://www.dreadnoughtproject.org/tfs/index.php/S.M.S._Csikos_(1909)).

Dreadnought Tegetthoff byl spuštěn roku 1912 a sešrotován byl roku 1925. Patřil k nejvýznamnějším lodím Rakousko-Uherska v bojích první světové války. *Tegetthoff class battleships* [online]. [cit. 2. 7. 2022]. Dostupné z: <https://naval-encyclopedia.com/ww1/austria-hungary/Tegetthoff-class-battleships.php>.

27 Korvetní kapitán a fregatní kapitán představují střední a nižší vyšší hodnosti velitele menšího válečného plavidla.

28 Jeho působení v Číně bude věnována druhá část této studie.

Příloha 1:

Přepis korespondence, Místní správní komise Teplice-Šanov Náprstkovo muzeu, 10. 8. 1946.

29 Teplitz-Schönauer Anzeiger, 9. 9. 1916, s. 5 [online]. [cit. 15. 8. 2022]. Dostupné z: <https://anno.onb.ac.at/cgi-content/anno?aid=tsa>.

30 Medailon Martina Grohmannova k jeho úmrtí, Teplitz-Schönauer Anzeiger, 20. 4. 1914, s. 6. [online]. [cit. 15. 8. 2022]. Dostupné z: <https://anno.onb.ac.at/cgi-content/anno?aid=tsa>.

31 Roman Junowicz z Puly byl ubytován v Militärkurhaus vom weissen Kreuze. Karlsbader Kurliste, 1903, roč. 406, č. 3. [online]. [cit. 15. 8. 2022]. Dostupné z: <https://www.digitalniknihovna.cz/kkkv/periodical/uuid:58460000-8bbb-11dc-a9f2-000d606f5dc6>.

32 LEHNER, Georg a LEHNER, Monika. Österreich-Ungarn und der „Boxeraufstand“ in China. Wien: StudienVerlag, 2002, s. 421–430.

33 Narozená 11. 8. 1883 v Teplicích-Šanově (Schönau). Evidenční karta Elsy Junowiczové, 6. 11. 1942. SOA Litoměřice.

34 „Fräulein Else Grohmann, Tochter des Grossindustriellen Herrn Martin Grohmann, hat sich mit Herrn Roman Junowicz, k.u.k. Lienschiffstleutnant, verlobt“. Teplitz-Schönauer Anzeiger, 18. 11. 1905, s. 6. a 17. 4. 1906, s. 2. [online]. [cit. 15. 8. 2022]. Dostupné z: <https://anno.onb.ac.at/cgi-content/anno?aid=tsa>.

35 Medailon Martina Grohmannova k jeho úmrtí, Teplitz-Schönauer Anzeiger, 20. 4. 1914, s. 6. [online]. [cit. 15. 8. 2022]. Dostupné z: <https://anno.onb.ac.at/cgi-content/anno?aid=tsa>.

36 Přádelna a barevna bratří Grohmannů se nacházela v Bystřanech, okres Teplice. Roku 2010 byla navržena jako kulturní památka. Prohlášena však nebyla a roku 2014 byla zbourána. Přádelna a barevna bratří Grohmannů [online]. Wikipedie [cit. 10. 9. 2022]. Dostupné z: cs.wikipedia.org.

37 Benešov nad Ploučnicí [online]. [cit. 10. 9. 2022]. Dostupné z: www.zamek-benesov.cz.

38 Prager Tagblatt, 2. 4. 1908, s. 20 [online]. [cit. 15. 8. 2022]. Dostupné z: <https://anno.onb.ac.at/cgi-content/anno?aid=tsa>.

V Teplicích-Šanově v domě č. 6 ve Vrchlického ul. se nalézá krásný nábytek bohatě vyřezávaný v čínském slohu, pravděpodobně originál. Bývalý majitel Junovitsch byl korvetním kapitánem na rakouské válečné lodi Tegetthoff, a je velká pravděpodobnost, že si nábytek přivezl ze svých cest do ciziny, snad přímo z Číny. Mimo nábytku je tam originální stará čínská rytina, v rozměrech, odhadem určeno, asi 50 x 50 centimetrů, mnoho krásného čínského porcelánu a jiné exotické předměty. Dcera bývalého majitele se uchází o vrácení těchto předmětů a její záležitost je vedena na ministerstvo vnitra pod. č. Z III/38103/45. Protože se jedná o kompletní zařízení pokoje a nábytek je mimořádně bohatě zpracován, domníváme se, že by bylo vhodné, kdyby se Národní museum pokusilo toto zařízení zachránit pro své oddělení cizokrajného národopisu. V tom případě, bude-li žadatelce vyhověno, hrozí nebezpečí, že nábytek bude odvezen do ciziny, snad by bylo dobře, kdyby si příslušný odborný úředník přijel zařízení prohlédnouti, aby si udělal vlastní úsudek.

Po dohodě s kulturním referátem místního národního výboru dovoluje si Vás správa Městského muzea na to upozornit a prosí o laskavé sdělení Vašeho názoru.

historického textilu a autorky řady publikací na toto téma. V popisu předmětu bylo uvedeno, že původně pochází od „Frigate Captain Roman Junowicz, cca 1900“.⁵⁶ Výzkum archivních materiálů naznačil, jakou osobností Roman Junowicz mohl být. V jeho rodině se v několika generacích a příbuzenských liniích opakují pedagogická, vědecká ale i vojenská povolání. Romana Junowicze tak můžeme vidět jako zástupce finančně dobře postavené rodiny s obchodními a intelektuálními zájmy a se smyslem pro řád a pořádek. Skutečně byl námořním kapitánem a jeho kariéra ho opravdu dovedla do Číny, kde mohl nejen získat mnohé předměty, které posléze rodina vlastnila, ale i zálibu ve sběratelství čínských předmětů. Jeho působením v Číně v době boxerského povstání se bude zabývat druhá část studie, která se zaměří na otázku vojenského lupu a na možný původ několika nefritových šperků z původní Junowiczovy sbírky, které jsou nyní ve sbírce Náprstkova muzea.

Literatura

BAKEŠ, Martin, CÍSAŘOVÁ, Jitka a UHLÍKOVÁ, Kristina. *Osudy konfiskátů. Výzkum provenience a problematika přесunu kulturního majetku v Československu na základě prezidentských dekretů*. Praha: Artefactum: 2020.

HEROLDOVÁ, Helena. *Stříbrná a modrá. Šperky z Číny v Náprstkově muzeu*. Praha:

Národní muzeum, 2021.

JERGER, Thomas. *Singen und sagen aber möcht ich von dem holden Weben geheimer Fäden ... Die Gründer der Alt-Herren-Vereinigung deutscher akademischer Gesangvereine in Salzburg*. BoD, 2021.

LEHNER, Georg a LEHNER, Monika. *Österreich-Ungarn und der „Boxeraufstand“ in China*. Wien: StudienVerlag, 2002.

PETROVIČ, Mihael, Jr. *Erich Roman Petsche and His Kočevje Region* [online]. Center judovske kulturne dediščine Sinagoga Maribor 22.4.–31.8.2021. [cit. 2. 9. 2022]. Dostupné z: [ONB_gob_19060804.pdf](https://onb-gob_19060804.pdf).

SOKOL, Hans Hugo. *Österreich-Ungarns Seekrieg 1914–18*. Almanthea, 1933.

STRAUSS, Heinz. *Peter Freiherr von Handel-Mazzetti: Unzensurierte und geheime Einblicke eines k.u.k. Marineoffiziers*. Berlin: Pro Business, 2016.

UHLÍKOVÁ, Kristina (ed.). *Konfiskované osudy. Umělecké památky z německého majetku získaného československým státem a jejich severočestí majitelé*. Praha: Artefactum, 2019.

Archivní prameny

Gottscheer Bote, 4. 8. 1906, s. 116 [online]. [cit. 1. 9. 2022]. Dostupné z: <https://anno.onb.ac.at/cgi-content/anno?aid=gob>

Dekret č. 12/1945 Sb. *Dekret presidenta republiky o konfiskaci a urychleném rozdělení zemědělského majetku Němců, Mad'arů,*

jakož i zrádců a nepřátel českého a slovenského národa. [online]. [cit. 15. 10. 2022]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1945-12>. Dekret č. 108/1945 Sb. *Dekret presidenta republiky o konfiskaci nepřátelského majetku a Fondech národní obnovy*. [online]. [cit. 15. 10. 2022]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1945-108>. *Jahresbericht der k.k. Staats-Oberrealschule in Laibach*, 1896 [online]. [cit. 10. 9. 2022]. Dostupné z: <https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-RNVBOWQL>. *Karlsbader Kurliste* [online]. [cit. 15. 8. 2022]. Dostupné z: <https://www.digitalniknihovna.cz/kkv/periodical/uuid:-58460000-8bbb-11dc-a9f2-000d606f5dc6>. *Österreichische Wehrzeitung* [online]. [cit. 15. 8. 2022]. Dostupné z: <https://anno.onb.ac.at/cgi-content/anno?apm=0&aid=daz>. *The Portal to Texas History* [online]. [cit. 24. 3. 2021]. Dostupné z <https://texashistory.unt.edu/ark:/67531/metaph228323/m1/1/>. *Prager Tagblatt*, 2. 4. 1908, s. 20 [online]. [cit. 15. 8. 2022]. Dostupné z: <https://anno.onb.ac.at/cgi-content/anno?aid=ptb>. Složka Junowitzová, Dokumentace původců sbírek, Náprstkovo muzeum. *Teplitz-Schönauer Anzeiger* [online]. [cit. 15. 8. 2022]. Dostupné z: <https://anno.onb.ac.at/cgi-content/anno?aid=tsa>. *Verhandlungen der kaiserlich-königlichen zoologisch-botanischen Gessellschaft in Wien*. [online]. [cit. 10. 9. 2022]. Dostupné z: <https://www.biodiversitylibrary.org/bibliography/13275>. Verzeichniss der Mitglieder des naturhistorischen Vereines „Lotos“ in Prag [online]. *Lotos – Zeitschrift für Naturwissenschaften*, 1892, roč. 40 [cit. 15. 8. 2022]. Dostupné z: https://www.zobodat.at/publikation_series.php?id=400.

Internetové zdroje

Benešov nad Ploučnicí [online]. [cit. 10. 9. 2022]. Dostupné z: www.zamek-benesov.cz. *Correspondence Relating to Czech Claims, 1958–1983* [online]. [cit. 22. 6. 2022].

Dostupné z: <https://catalog.archives.gov/id/6063699>. *Christie's* [online]. [cit. 24. 3. 2021]. Dostupné z: <https://www.christies.com/>. *The Dreadnought Project* [online]. [cit. 2. 7. 2022]. Dostupné z: <http://www.dreadnoughtproject.org/>. *FamilySearch* [online]. [cit. 23.6.2021]. Dostupné z: <https://familysearch.org/>. *The Naval Encyclopedia* [online]. [cit. 2. 7. 2022]. Dostupné z: <https://naval-encyclopedia.com/ww1/austria-hungary/>. *Personalverordnungsblatt für die K.u.K Kriegsmarine* [online]. [cit. 23. 6. 2021]. Dostupné z: <https://kramerus.army.cz>. Petsche Roman [online]. *The Righteous Among the Nations Database* [cit. 1. 9. 2022]. Dostupné z: https://righteous.yadvashem.org/?searchType=righteous_only&language=en&itemId=4042657&ind=NaN. Přádelna a barevna bratří Grohmannů [online]. *Wikipedie* [cit. 10. 9. 2022]. Dostupné z: cs.wikipedia.org. *Ranks und Eintheilungs-Liste der K und K Kriegs- Marine* [online]. [cit. 20. 8. 2022]. Dostupné z: https://library.hungaricana.hu/en/view/RangUndEinteilungslisteMarine_1899-11-15/?pg=0&layout=l. *Rudolf Junowicz* [online]. [cit. 2. 9. 2022]. Dostupné z: <https://www.findagrave.com/memorial/162986033/rudolf-junowicz>. *Schematismus für das kaiserliche und königliche Heer und für die kaiserliche und königliche Kriegsmarine* [online]. [cit. 20. 8. 2022]. Dostupné z: <https://www.digitalniknihovna.cz/dsmo/periodical/uuid:609693b-0-d13f-11df-9b9b-000d606f5dc6>. *The Statue of Liberty – Ellis Island Foundation* [online]. [cit. 23. 6. 2021]. Dostupné z: <https://heritage.statueofliberty.org/>. U.S. Death Index 1911–2000 [online]. [cit. 24. 3. 2021]. Dostupné z: <https://www.ancestry.com/>. *Verhandlungen der kaiserlich-königlichen zoologisch-botanischen Gessellschaft in Wien*. [online]. [cit. 10. 9. 2022]. Dostupné z: <https://www.biodiversitylibrary.org/bibliography/13275>.

[onb.ac.at/cgi-content/anno?aid=ptb](https://anno.onb.ac.at/cgi-content/anno?aid=ptb). **39** *Teplitz-Schönauer Anzeiger*, 10. 9. 1917 [online]. [cit. 15. 8. 2022]. Dostupné z: <https://anno.onb.ac.at/cgi-content/anno?aid=tsa>. *Österreichische Wehrzeitung*, 3. 11. 1933, s. 6 [online]. [cit. 15. 8. 2022]. Dostupné z: <https://anno.onb.ac.at/cgi-content/anno?apm=0&aid=daz>, zde se hovoří o dvou dětech Romana Junowicze. **40** *Österreichische Wehrzeitung*, 3. 11. 1933, s. 6 [online]. [cit. 15. 8. 2022]. Dostupné z: <https://anno.onb.ac.at/cgi-content/anno?apm=0&aid=daz>. **41** *Österreichische Wehrzeitung*, 3. 11. 1933, s. 6 [online]. [cit. 15. 8. 2022]. Dostupné z: <https://anno.onb.ac.at/cgi-content/anno?apm=0&aid=daz>. **42** Rudolf Junowicz je uveden jako gymnaziální profesor v Černovicích v seznamu členů „zoologisch-botanischen Gesellschaft“ ve Vídni v roce 1889, a jako ředitel „Realschule“ v rumunském městě Sereth (Siret) v roce 1884. Viz *Verhandlungen der kaiserlich-königlichen zoologisch-botanischen Gessellschaft in Wien* [online]. [cit. 10. 9. 2022]. Dostupné z: <https://www.biodiversitylibrary.org/bibliography/13275>. Jako k.k. Direktor a člen k.k. Landes-Schulrathes je uveden v *Jahresbericht der k.k. Staats-Oberrealschule in Laibach (Lublaň)*, 1895/1896. *Laibach*, 1896, kde je mu poděkováno za učební pomůcky: Dr. R. Junowicz věnoval užovku obojkovou, ještěrku zelenou a námořní kadet R. Junowicz věnoval tukana bělolícího a brouka z čeledi vrubounovitých. Viz *Jahresbericht der k.k. Staats-Oberrealschule in Laibach*, 1896 [online]. [cit. 10. 9. 2022]. Dostupné z: <https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-RNVBOWQL>. Rudolf Junowicz je zpodobněn na fotografii „Profesorski zbor višje realke v Ljubljani I. 1897“ [online]. [cit. 10. 9. 2022]. Dostupné z: https://www.europeana.eu/en/item/284/URN_NBN_SI_IMG_SR7DCD6W.

43 Verzeichniss der Mitglieder des naturhistorischen Vereines „Lotos“ in Prag [online]. Lotos – Zeitschrift für Naturwissenschaften, 1892, roč. 40. [cit. 15. 8. 2022]. Dostupné z: https://www.zobodat.at/publikation_series.php?id=400.

44 Walter se narodil v Čechách roku 1906. Walter a Renata uzavřeli manželství 9. 6. 1937 ve Philadelphii. Pennsylvania, County Marriages, 1885–1950 [online]. Database with images, FamilySearch [cit. 22. 7. 2021]. Dostupné z: <https://www.familysearch.org/ark:/61903/1:1:Q28P-KQ8B>. Walter Kochalaty and Renate Junowicz, 12 Jun 1937; citing Marriage, Philadelphia, Pennsylvania, United States, multiple County Clerks, Pennsylvania.

45 Dopis Waltera Kocholaty panu Meyer Bodansky, 9. 1. 1940. Dopis obsahuje odborný životopis W. Kocholaty s datem narození 10. 5. 1906 v Praze. Odborný životopis též zmiňuje manželku a její studium a praxi v oboru. University of North Texas Libraries, The Portal to Texas History [online]. [cit. 24. 3. 2021]. Dostupné z <https://texashistory.unt.edu/ark:/67531/metaph228323/m1/1/>

Walter Kocholaty zemřel v Kentucky roku 1981. Viz U.S. Death Index 1911–2000 [online]. [cit. 24. 3. 2021]. Dostupné z: <https://www.ancestry.com/>.

46 U.S. Death Index 1911–2000 [online]. [cit. 24. 3. 2021]. Dostupné z: <https://www.ancestry.com/>.

47 Roman Junowicz působil v námořnictvu a jeho bratr Rudolf byl policejním důstojníkem. Roku 1925 přišel do Salzburgu, kde působil jako „Polizei-Oberkommissär zum Polizeirat“, od roku 1931 jako „Leiter der Polizeiinspektion Bahnhof“, a od 1934 „Oberpolizeirat“. Více o jeho působení a rodině, viz JERGER, Thomas. Singen und sagen aber möchte ich von dem holden Weben geheimer Fäden ... Die Gründer der Alt-Herren-Vereinigung deutscher akademischer

Příloha 2:

Kariérní postup Romana Junowicze v rakousko-uherském námořnictvu

ROK	POZICE	LOĎ	OD – DO	ŠKOLENÍ/PŮSOBNÍ
1875				
1892	Seeaspirant (čekatel)	Novara	10/1892	
1893	Seeaspirant	Erzherzog Friedrich	bez data	
		Radetzky	10/1893	
1894	Seecadett	Sebenico	02/1894	
		Donau	08/1894	
1895	Seecadett	Hum	10/1895	
		Kaiserin u. Königin Maria Theresia	03/1896	
1896	Seecadett	Habsburg	10/1896	
1897	Seecadett	Kr. E. H. Stephanie	02/1897	
		Kaiserin u. Königin Maria Theresia	bez data	
		Habsburg	bez data	
		Frundsberg	bez data	
		Frundsberg	11/1897	
1898	Linienschiffs-Fähnrich (praporčík)		04/1898	Matrosen Corps – Bei den Compagnien
1899	Linienschiffs-Fähnrich			
			09/1899	Seeminen- und Telegraphen-Officers-Kurs
1900	Linienschiffs-Fähnrich	Kaiser Karl VI.	bez data	
		Aspern	7/1900	
1901	Linienschiffs-Fähnrich	Aspern		
		Aspern		
1902	Linienschiffs-Fähnrich		do 04/1902	Pula, 6. Abtheilung – Marine-technisches Comite (pod Hafenadmiral)
1903	Linienschiffs-Fähnrich			6. Abtheilung – Marine-technisches Comite
1904	Linienschiffs-Fähnrich	Wien	06/1904 (do 09/1904?)	
		Tegetthoff	09/1904	
1905	Linienschiffsleutnants 2. Klasse	Najade	04/1905	
			05/1905	
				Absolvierte Spezialkurse: M
			11/1905	5. Abtheilung – Marine-technisches Komitee

VYZNAMENÁNÍ	JINÉ	ZDROJ (Schematismy)
	NAROZEN	
	Uveden jako Junowicz	Bis Nov 1892: 25, 150
		Bis Sept 1893: 148-149
		Bis Nov 1893: 140
		Bis Feb 1894: 143
		Bis Sept 1894: 146, Bis Nov 1894: 164, Feb 1895: 164, Mai 1895: 163
		Bis Nov 1895: 147
		Bis Mai 1896: 146
		Bis Nov 1896: 176-177
* Seecadett 1.Classe		Bis Mar 1897: 23, 142-143
		Bis Mai 1897: 141-142
		Bis Sep 1897: 175-176
		Bis Nov 1897: 172
	uveden jako Junowicz	Bis Feb 1898, p.172
		Bis Mai 1898: 20, 120
☉: Bronzene Jubiläumserrinerungsmedaille für die bewaffnete Macht		Bis Sept 1899: 19, 119
		Bis Nov 1899: 119
		Bis Mai 1900: 151
		Bis Sept 1900: 158
☉ Kriegsmedaille	Boxerské povstání v Číně (1899-1901)	Bis Feb 1901: 18,158
Militärverdienstmedaille am Bande des Militärverdienstkreuzes, 6/10/ 1901? 	Boxerské povstání v Číně (1899-1901)	Bis Nov 1901: 18
		Bis Mai 1902: 137
		Bis Jun 1904: 166
		Bis Nov 1904: 176
		Bis Jun 1905: 57
		Bis Nov 1905: 14
		Bis Jan 1906: 18
		Bis Jan 1906: 138

Gesangvereine in Salzburg. BoD, 2021, s. 207–212. Hrob viz <https://www.findagrave.com/memorial/162986033/rudolf-junowicz>.

48 Roman Junowicz se v době, kdy žil v Teplicích, věnoval německy mluvící mládeži, viz *Österreichische Wehrzeitung*, 3. 11. 1933, s. 6 [online]. [cit. 15. 8. 2022]. Dostupné z: <https://anno.onb.ac.at/cgi-content/anno?apm=0&aid=daz>. Sestra Helena byla učitelka na dívčí škole a provdala se v Lublani za učitele státní školy v Terstu, pana Aloise Petsche. *Gottscheer Bote*, 4. 8. 1906, s. 116 [online]. [cit. 1. 9. 2022]. Dostupné z: <https://anno.onb.ac.at/cgi-content/anno?aid=gob>. Z manželství vzešlo sedm dětí. Jeden ze synů, Roman Erich Petsche (1907–1993), byl též učitel a také malíř. V době 2. sv. války sloužil ve Wehrmachtu, avšak zachránil před smrtí dvě židovské děti, za což dostal v roce 1983 ocenění Spravedlivý mezi národy. Viz *Petsche Roman* [online]. *The Righteous Among the Nations Database* [cit. 1. 9. 2022]. Dostupné z: https://righteous.yadvashem.org/?searchType=righteous_only&language=en&itemId=4042657&ind=NaN.

49 Viz PETROVIČ, Mihael, Jr. *Erich Roman Petsche and His Kočevje Region* [online]. *Center judovske kulturne dediščine Sinagoga Maribor* 22.4.–31.8.2021 [cit. 2. 9. 2022]. Dostupné z: ONB_gob_19060804.pdf.

50 V imigračních dokumentech Elsy a Renaty se objevují údaje o tom, že psaly a hovořily německy a měly jugoslávské státní občanství. V době konfiskace majetku v roce 1947 je Elsa označena za Němku. Roman Junowicz je uveden v seznamu osob „jugoslawischer Nationalität“ ve službě rakousko-uherského námořnictva z roku 1921, viz STRAUSS, Heinz. *Peter Freiherr von Handel-Mazzetti: Unzensurierte und geheime Einblicke eines k.u.k. Marineoffiziers*. Berlin: Pro Business, 2016, s. 207. Roman Erich Petsche hovořil o své

matce jako o polské urozené dámě. Viz PETROVIČ, Mihael, Jr. Erich Roman Petsche and His Kočevje Region [online]. Center judovske kulturne dediščine Sinagoga Maribor 22.4.–31.8.2021 [cit. 2. 9. 2022]. Dostupné z: ONB_gob_19060804.pdf.

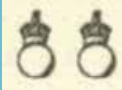

51 Paní Renata „Junovicz“, podle imigračních údajů německé národnosti a jugoslávského státního občanství, dorazila do USA na lodi Bremen 21. 5. 1937. Viz dále Příloha 3. New York, New York Passenger and Crew Lists, 1909, 1925–1957 [online]. Database with images, FamilySearch [cit. 2. 3. 2021]. Dostupné z: <https://familysearch.org/ark:/61903/1:1:24KJ-YSM>. Renata Junovicz, 1937; citing Immigration, New York, New York, United States, NARA microfilm publication T715 (Washington, D.C.: National Archives and Records Administration, n.d.).

Paní Elsa vstoupila do USA v roce 1937, 1938 a dále v roce 1947, New York, New York Passenger and Crew Lists, 1909, 1925–1957 [online]. Database with images, FamilySearch [cit. 2. 3. 2021]. Dostupné z: <https://familysearch.org/ark:/61903/1:1:245D-TPY>. Elsa Junowicz, 1947; citing Immigration, New York City, New York, United States, NARA microfilm publication T715 (Washington, D.C.: National Archives and Records Administration, n.d.).

52 „Junowitzová“, dopis Místní správní komise Teplice-Šanov Náprstkovu muzeu: čínský nábytek, 10. 8. 1946, dopis Okresního národního výboru Náprstkovu muzeu: převzetí čínského nábytku, 10. 12. 1946. Nárok paní Renaty je součástí Correspondence Relating to Czech Claims, 1958–1983 [online]. [cit. 22. 6. 2022]. Dostupné z: <https://catalog.archives.gov/idi/6063699>.

53 „Junowitzová“, dopis Náprstkovu muzea Okresnímu národnímu výboru v Teplicích-Šanově: „Převzetí čínského nábytku z bývalého majetku

1906	Linienschiffsleutnants 2. Klasse			5. Abtheilung – Marine-technisches Komitee
1907	Linienschiffsleutnants 2. Klasse	Wien	10/06/1907	
	Linienschiffsleutnants 2. Klasse	Sankt Georg	09/1907 (10/1907?)	
	Linienschiffsleutnants 1. Klasse		2/11/1907	Marinedetachment v Tiencinu (?)
1908	Linienschiffsleutnants 1. Klasse		05/1908	Pula, Matrosen Corps – Bei den Kompagnien
1909	Linienschiffsleutnants 1. Klasse	Erzherzog Friedrich	09/1909	
1910	Linienschiffsleutnants 1. Klasse		Oct-10	Offizierartilleriekurs
1911	Linienschiffsleutnants 1. Klasse	Kaiserin Elizabeth	bez data	Absolvierte Spezialkurse: A
			do 08/1911	Pula, Militärabteilung
1912	Linienschiffsleutnants 1. Klasse	Tegetthoff	bez data	Terst, Seebezirkskommando
1913	Linienschiffsleutnants 1. Klasse			
1914	Korvettenkapitän	Csikós (?)	05/1914	
1915	Korvettenkapitän			
1916	Korvettenkapitän			
1917	Korvettenkapitän			
1918	Fregattenkapitän			

	zakládání rodiny	Bis Jun 1906: 138
	zakládání rodiny	Bis Mai 1907: 163
	zakládání rodiny	Bis Sept 1907: 162
	zakládání rodiny	Bis Jan 1908: 17, 152
	zakládání rodiny	Bis Jun 1908: 128
	zakládání rodiny	Bis Okt 1909: 172
		Bis Dez 1910: 203
Vojenská záslužná medaile, Signum Laudis, Militärverdienstmedaille am roten Bande 		Bis Dez 1910: 16
		Bis Mai 1911: 15, 196
		Bis Sept 1911: 145
		Bis Aug 1912: 173
	první světová válka	Bis Jun 1914: 14 (Sokol, 1933: 618, 65, 81)
	první světová válka	Bis Mar 1916: 16
Silberne militärverdienstmedaille am Bande des Militärverdienstkreuzes, zum zweitemal verliehen – Vojenská záslužná medaile Signum Laudis, při druhém udělení stříbrná 	první světová válka	Bis Feb 1917: 17
Vojenská záslužná medaile Signum Laudis, s meči, „Schwerter“, udělovaná ve válečných časech 	první světová válka	Bis Aug 1917: 17
Vojenská záslužná medaile Signum Laudis, s meči, „Schwerter“ 	první světová válka	Bis Jul 1918: 17
Karlův vojenský kříž, Karl- Truppenkreuz. Nejméně dvanáct týdnů na frontě, nejméně jednou v přímé bitvě. 	první světová válka	Bis Jul 1918: 17

Elsy Janowitzové (sic!) Teplice-Šanov, Vrchlického ulice č. 6, 23. 11. 1946". Konfiskace „nepřátelského majetku“ byla provedena 19. 7. 1946. Viz dopis Okresního národního výboru Náprstkovu muzeu: převzetí čínského nábytku, 10. 12. 1946.

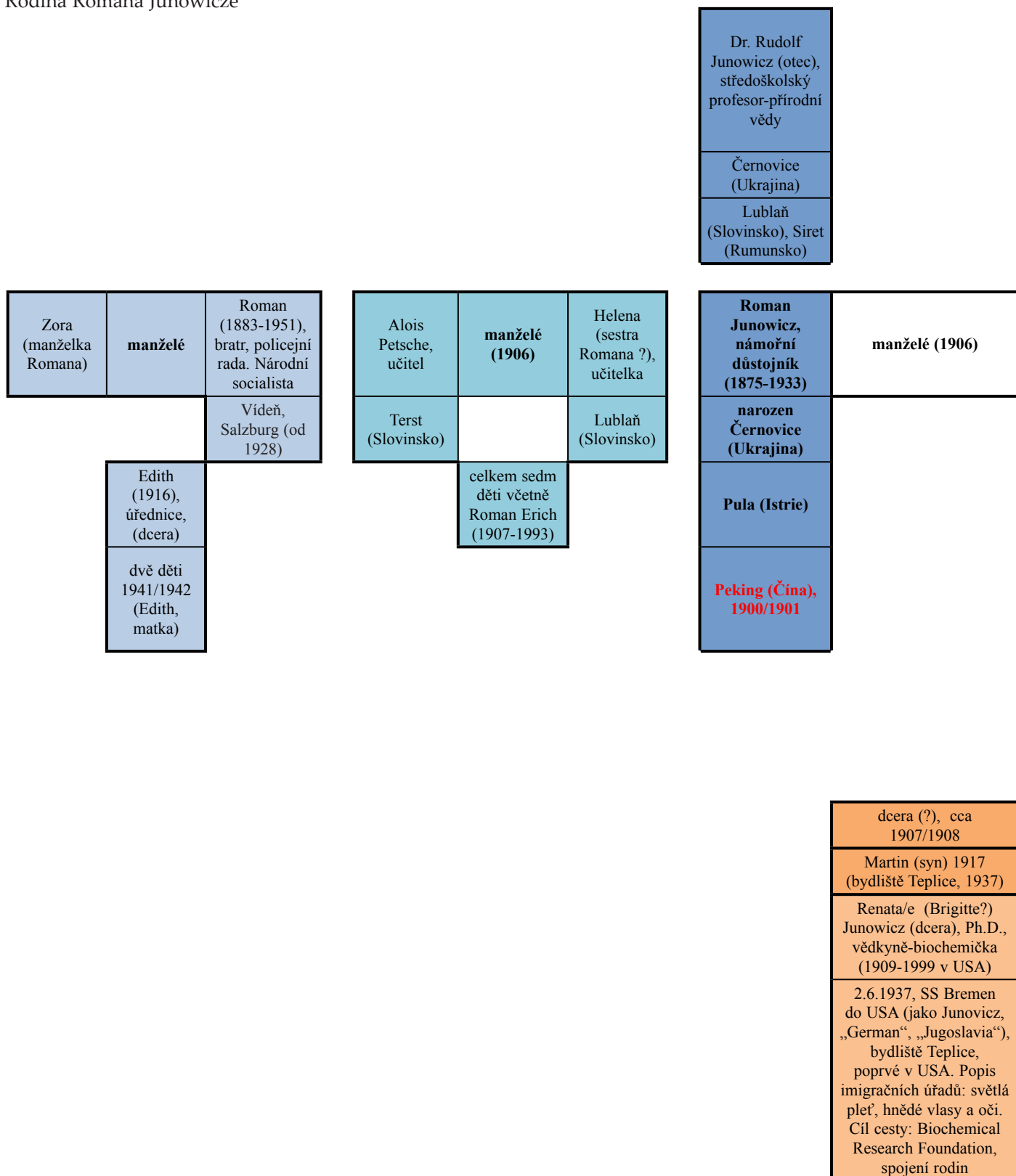
54 „Junowitzová“, dopis Místní správní komise Teplice-Šanov Náprstkovu muzeu: čínský nábytek, 10. 8. 1946, dopis Okresního národního výboru Náprstkovu muzeu: převzetí čínského nábytku, 10. 12. 1946.

55 „Junowitzová“, dopis Náprstkovu muzea Okresnímu národnímu výboru v Teplicích-Šanově: „Převzetí čínského nábytku z bývalého majetku Elsy Janowitzové (sic!) Teplice-Šanov, Vrchlického ulice č. 6, 23. 11. 1946“. Dopis Místní správní komise Teplice-Šanov Náprstkovu muzeu, 10. 8. 1946.

56 An Imperial Embroidered Yellow Silk Square Cover [online]. [cit. 24. 3. 2021]. Dostupné z: <https://www.christies.com/lot/lan-imperial-embroidered-yellow-silk-square-cover-5048883/?intObjectID=5048883&lid=1>. Emailová korespondence v červenci 2022 mezi autorkou této studie a sběratelkou však neobjasnila bližší původ předmětu.

Příloha 3:

Rodina Romana Junowicze

Martin Grohmann (otec), úspěšný podnikatel (1840-1914)

Teplice (Čechy), západní, východní Čechy

Theodor Grohmann (bratr Martina, strýc Elsy), úspěšný podnikatel (1844-1919)

Elsa/Else Grohmann (1883-)

Teplice, Vídeň (2.sv.válka)

„Němka“, 1946

7.8.1937, SS Columbus do USA, („German“, „Jugoslavia“), bydlíště Teplice „CSR“, popis imig.úředníků: vlasy hnědé, oči modré. Passenger ID: 9011981296449

20.9.1938, SS Bremen do USA, popis imig. Úředníků: vlasy hnědé, oči šedé. Passenger ID: 9011982681678

29.10.1947, SS Marine Flasher do USA, národnost neuvedena. Lékařská prohlídka: „senility“. Passenger ID: 901770219820

sestra Elsy

manželé (1937)

Walter (Franz) Kocholaty, Ph.D., manžel Renaty, vědec-biochemik (1906-1981 v USA)

Franz Kocholaty (otec Waltera)	manželé	Klothilde Pachmann (matka Waltera)
--------------------------------	----------------	------------------------------------